

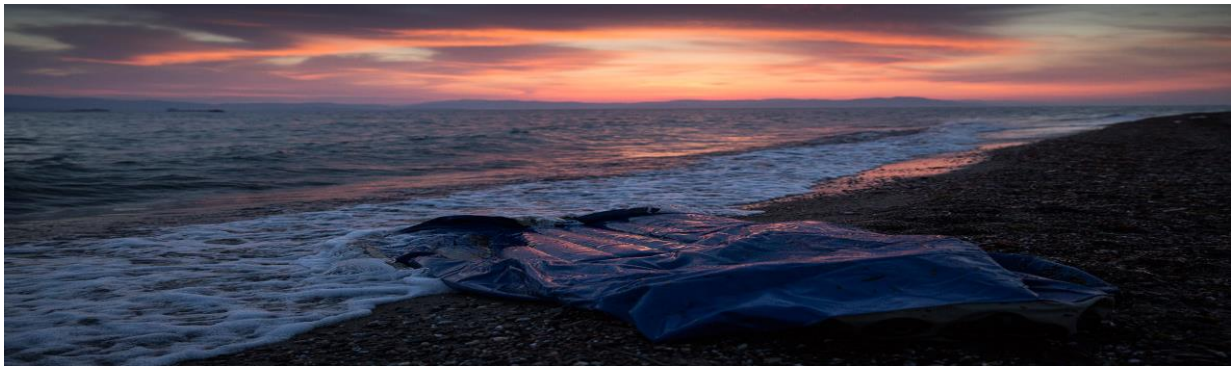

ملت افغانستان چون برگ زرد پاهیزی درگرد باد جنگ فیلان ستیزه جو، گیرمانده است. سرجاده وروی سفره مردم از بیکاری، جنگ و نارامی و عدم امنیت، قصه و صحبت است. "مهاجرت و زنده گی آرام دراروپا" شیرینی نقل مجلس شان را ساخته است.

ارسال عکس های رنگین لب ساحل، موتر های مود روز، خوب رویان موطلابی و اسمان خراش های شهرهای معروف جهان در فیسبوک ها، احساس برانگیز ترین موضوع داغ آشفتهگان سراب دیده ای صحرای هوس ورقابت نا سالم، و مستان آواز دهل از دورخوش است، چاشنی بیشتی بر این صحبت ها گردیده اند.

کف، کفشی هزاران تشنگان رویای اروپا که هنوز هم برای اخذ گذرنامه به دفتر پاسپورت میروند و جستجوی قاچاقبرانسان اند، پوست سیر میشود. گرچه از اخبار مرگ پناهنده گان افغان در مسیر راه مهاجرت آگاه اند.

خانواده ها زیادی توهم با مشکلات راه در مسیر راه اروپا در مهاجرت اند. قرار گزارش (۱) کهن سال ترین خانم افغانی "بی بی حال ازبکی" از کندز که صد و پنج سال عمر و فرزند بزرگش هفتاد و چند سال دارد، اومی خواهد که باقی عمرش را درسویدن به آرامی سپری کند راه های طولانی را با مشقات زیاد طی بیست و هفت روز بیموده تا کوریشیا رسیده است .

مهاجرین که هوس رسیدن به غرب و به آرزوی زنده گی آرام، کار و پول، افغانستان را ترک کرده و میکنند. آیا میدانند چه سرنوشتی در مسیر راه و در کشور میزبان غربی پیش روی خواهند داشت؟ قصه و خبرهای تلخ و شیرین زیادی را شاید شنیده و دیده باشند. اما...

آنجا که آب به صخره میخورد و از هم پاره می شود، ساحلی کشتی های رابری و پلاستیکی بادی قاچا قیران انسانها درکشورتورکیه است که شبانه از مهاجرین مملو میگردد. کشتی های دهن باز کرده ای آنجا در لحظه کوتا پر شده و دردل ابهای طغیانی سینه می ساینند. در صورت وزنین بودن انسانها و عدم مقاومت رابر و پلاستیک های ساختمان قایق ها، پاره شدن کشتی حتمی است. در آنموقع چه سرنوشت نصیب مسافرین میشود؟ توجه کنید:

دستک اش از دستم لشمی کنده رها شد و رفت زیر آب" سخن محب، پدر دخترک ۵ ساله ایست که در آب های مدیترانه در اوایل اکتبر ۲۰۱۵ غرق گردید.

محب در بخشی از کشتی پاره شده با خانم و طفل دیگرش تلاش کرد تا دختر ۵ ساله اش را از غرق شدن در آب نجات دهد. دویار دست دخترش را که از کشتی رابری به آب پرت شده بود، گرفت. اما دست کوچک طفل ۵ ساله اش از میان پنجه ها محب می لغزد و با نگاه های طمع دار چشم های آهویش آن شب در زیر آب تاریک بحر مدیترانه ناپدید گردید.

از راست به چپ شهنامه ۱۶ ساله ، فردوس ۱۴ ساله، محب و دختر ۵ ساله اش

مرد، زن، طفل، جوان و پیر مسافران کشتی پاره شده هر طرف روی آب پرت شده بودند و هر یک تلاش داشتند که خود را نجات دهند. خواهرزاده محب فردوس نیز در آب افتیده بود.

مادر فردوس در المان بخاطر یگانه پسر ۱۴ ساله اش روز شماری داشت ولی فردوس جوان برای نجات جانش میان آب سرد بحر مدیترانه با مرگ ثانیه شماری میکرد تا اینکه محافظین ساحلی ترکیه جسد سردش را از آب بیرون آوردند.

شوهر خواهر و خواهر زاده دیگر محب نیز در جمع مسافرین پرتاب شده بودند. آنها در دل سیاه شب و آب سرد با چیغ " پدر کجاستی؟ " و " دخترم کجاستی؟ " یکدیگر را جستجوی میکردند.

خاموشی همه جا را فرا گرفت. آب آرامش غمگینانه داشت. پدر با کوشش زیاد سرش را بیرون آب نگاه داشت. از دور جسدی را روی آب دید. بیادش آمد که "جسد زیر آب نمی رود" خود را به جسد رساند و از او سخت محکم گرفت، تا از مرگ نجات یابد.

اودر فکر شهنامه دختر و دیگر اعضای فامیلش چند ساعتی را سپری کرد. دعا داشت که خداوند همه را نجات داده و زنده مانده باشند. کشتی نجات محافظین بحری ترکیه، فرشته ای نجات اش به محل رسیدند و روشنی چراغ اش او را از چرت بیرون کرد.

روشنی چراغهای کشتی روی شان نور افشانی کرد. با یک دست از جسد محکم گرفت و با دست دیگرش به فرشته های نجات اش علامت زنده بودنش را پیام داد. کشتی نزدیک شد و روشنی چراغ هایش مستقیم روی جسد افتید. چهره ای جسدی که او از آن محکم گرفته بود نمایان شد. آن جسد دخترش شهنامه ۱۶ ساله بود. ضربان قلبش بیشتر و بیشتر شد. با خود گفت: "چند ساعتی که از غرق شدن نجات یافتم از برکت جسد شهنامه ام بود." وقتی چشمانش را گشود که در بستر شفاخانه ای در ترکیه بود.

سوگمندانه اجساد یک طفل و دو جوان از یک فامیل و چندین هموطن دیگر در آن شب از آب بیرون کشیده شدند که جان های شیرین شان را در مسیر راه رسیدن به اروپا از دست دادند. روحشان شاد.

از دست دادن عزیزان نه تنها سبب غمگینی فامیل هایشان میگردد در حالیکه کمبود آنها ملت افغانستان را بیشتر افسرده میسازد. برای نجات مردم افغانستان از قربانی بیشتری زیر سپل فیلان ستیزه جو، راه دیگری را جستجو کرد. مهاجرت راه معقول نیست؟

محمد طاهر کلیفرنمای امریکا اکتبر ۲۰۱۵

(۱) گزارش از طلوع نیوز و

عکس ها از فیس بوک و گوگل کاپی شده است.